

SAPATIN VARTIJA

MAALIS-HUHTIKUU 2012

1904

"Soon grievous troubles will arise among the nations—trouble that will not cease until Jesus comes. As never before we need to press together, serving Him who has prepared His throne in the heavens and whose Kingdom ruleth over all. God has not forsaken His people, and our strength lies in not forsaking Him." WM 136

Vuosijuhlat Venäjällä

Pysykää laissa ja todistuksessa

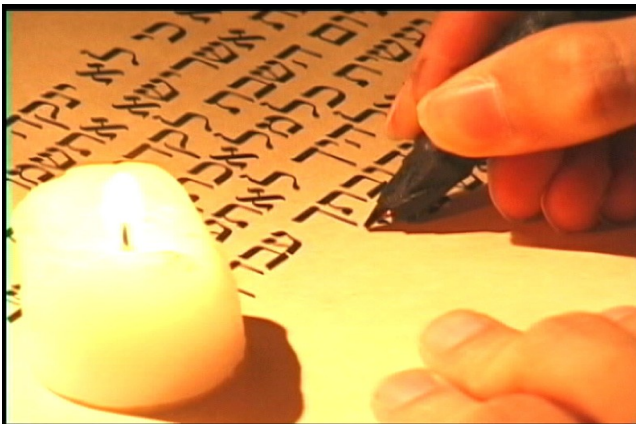
Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetykseurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.**

**Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

Raamatun salaisuudet ovat todistus sen jumalallisesta innoituksesta

(»Testimonies, nide V, siv. 698—711.)

SINÄKÖ käsittäisit Jumalan tutkimattomuuden tahi pääsisit Kaikkivaltiaan täydellisyydestä perille? Se on korkea kuin taivas - mitä voit tehdä, syvempi kuin tuonela - mitä voit ymmärtää?» »Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne ja minun tieni eivät ole teidän teitänne, sanoo Herra. Sillä niin kuin taivas on maata korkeampi, niin ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne.» »Minä olen Jumala, eikä ole minun vertaistani. Minä ilmoitan alusta asti, mitä tuleva on, ammoisia aikoja ennen, mitä ei vielä ole tapahtunut.» Ihmisen rajallisen ymmärryksen on mahdoton täysin käsittää Äärettömän luonnetta tai tekoja. Terävimmältäkin älyltä, voimakkaimmaltakin ja kehittyneimmältä mieleltä tuo pyhä Olento jää aina salaperäisyyden verhoon.

Apostoli Paavali huudahtaa: »Oi sitä Jumalan rikkauden, viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomia ovat hänen tuomionsa ja käsittämättömiä hänen tiensä!» Mutta vaikka »pilvet ja pimeys ympäröivät häntä, vanhurskaus ja oikeus ovat hänen istuimensa perustus», me voimme sikäli käsittää hänen menettelyään meitä kohtaan ja hänen toimintansa vaikuttimia, että näemme rajattoman rakkauden ja armon liittyneenä äärettömään voimaan. Voimme hänen tarkoituksistaan ymmärtää niin paljon kuin meidän on hyvä tietää, ja mikä menee yli ymmärryksemme, siinä voimme luottaa Kaikkivaltiaan voimaan ja kaikkien Isän ja Hallitsijan rakkauteen ja viisauteen.

Jumalan sana, kuten sen jumalallisen Tekijän luonnekin, sisältää salaisuuksia, joita rajalliset olennot eivät koskaan voi täysin käsittää. Se johtaa ajatuksemme Luojaan, joka asuu »valossa, jonne ei kukaan voi tulla». Se ilmaisee meille hänen tarkoituksensa, jotka käsittävät kaikki ihmiskunnan historian aikakaudet ja jotka täyttyvät vasta iankaikkisuuden loputtomina ajanjaksoina. Se kiinnittää huomiomme äärettömän syviin ja tärkeisiin aineisiin, jotka koskevat Jumalan hallitusta ja ihmisen kohtaloa.

Synnin tulo maailmaan, Kristuksen lihaksituleminen, uudestisyntyminen, ylösnousemus ja monet muut Raamatussa esitetyt aiheet ovat salaisuuksia, jotka ovat liian syviä, jotta ihmismieli voisi niitä selittää tai edes täysin käsittää. Mutta Jumala on Raamatussa antanut meille riittävästi todistuksia niiden jumalallisesta luonteesta, emmekä saa epäillä hänen sanaansa, koska emme voi ymmärtää kaikkia hänen kaitselmuksensa salaisuuksia.

Niitä Pyhän Raamatun kohtia, jotka käsittelevät näitä suuria aiheita, ei saa sivuuttaa ihmiselle hyödyttöminä. Kaikki, mitä Jumala on hyväksi nähnyt tehdä tietäväksi, meidän on vastaanotettava hänen sanansa arvovallan perusteella. Voidaan esittää vain pelkät tosiasiat selittämättä miksi tai miten, mutta vaikka emme voikaan käsittää sitä, meidän tulisi tyytyä siihen, että se on totta, koska Jumala on niin sanonut. Koko vaikeus on ihmismielen heikkoudessa ja ahtaudessa.

Apostoli Pietari sanoo, että Raamatussa on »yhtä ja toista vaikeatajuista, jota tietämättömät ja vakaantumattomat vääntävät kieroon... omaksi kadotukseksen». Epäilijät ovat Raamatun vaikeasti käsitettäviä kohtia käyttäneet todistuksena sitä vastaan, mutta itse asiassa ne ovat voimakas todistus sen jumalallisesta innoituksesta. Jos se ei käsittäisi Jumalasta muuta, kuin sellaista, minkä voisimme helposti ymmärtää, jos rajallinen mieli voisi käsittää hänen suuruutensa ja ylevyytensä, silloin ei Raamatulla olisi pettämättömiä todistuksia jumalallisesta arvovallasta. Juuri esitettyjen aiheiden suuruuden ja salaperäisyyden tulisi herättää uskoa siihen Jumalan sanana.

Raamattu esittää totuuden niin yksinkertaisesti, ja se soveltuu niin täydellisesti täyttämään ihmissydämen tarpeet ja kaipauksen, että se on hämmästyttänyt ja viehättänyt sivistyneimpiäkin, samalla kun se saa yksinkertaisen ja sivistymättömän ymmärtämään pelastuksen tien. Ja kuitenkin nämä yksinkertaisesti esitetyt totuudet käsittelevät niin yleisiä, kauaskantoisia ja ihmisen käsityskyvyn ylittäviä aiheita, että voimme ottaa ne vastaan vain, koska Jumala on ne ilmoittanut. Täten meille paljastetaan lunastussuunnitelma, niin että jokainen sielu voi nähdä, mitkä askeleet hänen on otettava katumuksessa Jumalan puoleen ja uskossa Herraan Jeesukseen Kristukseen, jotta hän pelastuisi Jumalan määräämällä tavalla. Mutta näiden helposti ymmärrettävien totuuksien takana on salaisuuksia, joihin kätkeytyy Jumalan kirkkaus, - salaisuuksia, jotka valtaavat mielen niitä tutkittaessa ja herättävät vilpittömässä

totuudenetsijässä kunnioitusta ja uskoa. Mitä enemmän hän tutkii Raamattua, sitä syvemmin hän tulee vakuuttuneeksi siitä, että se on elävän Jumalan sanaa, ja ihmisjärki kumartuu nöyrästi jumalallisen ilmestyksen majesteetin edessä.

Niitä, jotka täten Jumalan arvovallan perusteella ovat halukkaita vastaanottamaan elämän sanaa, siunataan kirkkaimmalla valolla. Jos heitä pyydetään selittämään joitakin asioita, he voivat vain vastata: »Niin sanotaan Raamatussa.» Heidän on pakko tunnustaa, etteivät he voi selittää jumalallisen voiman vaikutusta tai jumalallisen viisauden ilmausta. On, niin kuin Jumala on tarkoittanutkin olevan, jotta meidän olisi pakko vastaanottaa joitakin asioita vain uskon kautta. Tunnustamalla tämän myönnämme vain, että rajallinen mieli ei pysty käsittämään rajatonta, ettei ihminen rajoitetulla ymmärryksellään voi käsittää Kaikkietävän tarkoituksia.

Epäilijät ja epäuskoiset hylkäävät Jumalan sanan, koska he eivät voi käsittää kaikkia sen salaisuuksia, eivätkä kaikki, jotka tunnustavat uskovansa Raamattuun, ole tässä kohden vapaita kiusauksesta. Apostoli sanoo: »Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoista sydäntä, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta.» Ihmiset, jotka ovat harjoittaneet mielensä arvostelemaan, epäilemään ja viisastelemaan, koska he eivät voi tutkia Jumalan tarkoituksia, tulevat »lankeamaan samanlaiseen epäuskoon». On oikein tarkoin tutkia Raamatun opetuksia ja tunkeutua »Jumalan syvyyksiin», mikäli niitä Raamatussa on ilmaistu. Kun »salaisuudet ovat Herran, meidän Jumalamme hallussa, ilmoitukset kuuluvat meille ja meidän lapsillemme». Saatanan työnä on turmella mielen tutkimiskyky. Raamatun totuuden tutkimiseen sekaantuu eräänlaista ylpeyttä, niin että ihmiset tuntevat itsensä masentuneiksi ja kärsimättömiksi, elleivät he voi tyydyttävästi selittää jokaista raamatunkohtaa. Heistä on liian nöyryyttävää tunnustaa, etteivät he ymmärrä innoitettua sanaa. He eivät halua odottaa kärsivällisesti, kunnes Jumala näkee hyväksi ilmaista heille totuuden. He luulevat, että heidän ihmisviisautensa yksin riittää tekemään heidät kykeneviksi käsittämään Raamattua, ja epäonnistuessaan siinä he kieltävät sen arvovallan. On totta, että monet teoriat ja opit, joiden yleisesti luullaan olevan raamatullisia, eivät perustu Raamattuun, vaan sotivat koko jumalallisen innoituksen olemusta vastaan. Nämä ovat monelle olleet epäilyksen ja hämmennyksen aiheena. Niistä ei kuitenkaan

voida syyttää Jumalan sanaa, vaan ihmisten väärinkäyttöä. Mutta nämä Raamatun vaikeudet eivät himmennä Jumalan viisautta. Ne eivät saata turmioon ketään, joka ei olisi tuhoutunut, vaikka näitä vaikeuksia ei olisi ollutkaan. Ellei Raamatussa olisi heille ollut mitään epäiltäviä salaisuuksia, olisivat nämä samat ihmiset, koskapa heiltä itseltään puuttui hengellistä arvostelukykyä, löytäneet loukkaantumisen aiheen Jumalan selvimmistäkin sanoista.

Ihmiset, jotka kuvittelevat omaavansa niin korkeita henkisiä kykyjä, että he voivat löytää selityksen kaikille Jumalan teille ja töille, koettavat korottaa ihmisviisauden jumalallisen rinnalle ja kunnioittaa ihmistä Jumalana. He toistavat vain sitä, mitä Saatana julisti Eevalle Eedenissä: »Te tulette niin kuin Jumala». Saatana lankesi, koska hän kunnianhimoissaan tahtoi tulla Jumalan vertaiseksi. Hän tahtoi päästä perille Jumalan aikeista ja tarkoituksista, joista hänen oma kykenemättömyytensä sulki hänet pois, koska hän luotuna olentona ei voinut käsittää Äärettömän viisautta. Tämä kunnianhimoinen ylpeys johti hänet kapinaan, ja samalla tavoin hän koettaa saattaa ihmisen turmioon.

Lunastussuunnitelmassa on salaisuuksia, - Jumalan Pojan nöyryminen, jotta hänet havaittaisiin ihmisten kaltaiseksi, Isän ihmeellinen rakkaus ja alentuminen antaessaan Poikansa, - jotka taivaan enkeleille ovat alituisena ihmettelyn aiheena. Apostoli Pietari, puhuessaan profetoille annetuista ilmestyksistä »Kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunniaasta» sanoo näiden olevan asioita, joihin »enkelitkin haluavat katsahtaa». Ja näitä asioita lunastetut tulevat tutkimaan kautta iankaikkisuuksien. Heidän mietiskellessään Jumalan luomis- ja lunastustyötä paljastuu jatkuvasti uusia totuuksia ihmettelevälle ja ihastuneelle mielelle. Heidän oppiessaan yhä paremmin tuntemaan Jumalan viisautta, rakkautta ja voimaa heidän mielensä alituisesti avartuu ja heidän ilonsa yhä kasvaa.

Jos luotujen olentojen olisi mahdollista täysin käsittää Jumala ja hänen työnsä, niin tähän päästyään he eivät enää voisi löytää mitään uusia totuuksia, heidän tietonsa eivät voisi lisääntyä eivätkä heidän mielensä ja ymmärryksensä enää kehittyä. Jumala ei enää olisi kaikkein korkein, ja ihminen, saavutettuaan tiedon rajan, lakkaisi edistymästä. Kiittäkäämme Jumalaa, ettei näin ole! Jumala on ääretön, hänessä ovat »kaikki viisauden ja tiedon aarteet». Hamaan iankaikkisuuteen asti ihmiset voivat yhä tutkia, yhä oppia, eivätkä he kuitenkaan voi koskaan tyhjentää hänen

viisautensa, hyvyytensä ja voimansa aarteita.

Jumalan tarkoitus on, että tässäkin elämässä totuus jatkuvasti paljastuisi hänen kansalleen. On vain yksi tapa, millä tätä tietoa voidaan saada. Vain sen Hengen valossa, jonka välityksellä Jumalan sana annettiin, voimme oppia sitä käsittämään. »Kukaan ihminen ei tiedä, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki», »sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin.» Ja Vapahtajan lupaus seuraajilleen kuului: »Kun hän tulee, totuuden Henki, opastaa hän teidät koko totuuteen ... sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.»

Jumala toivoo ihmisen käyttävän ymmärrystään, ja Raamatun tutkiminen vahvistaa ja jalostaa mieltä paremmin kuin mikään muu. Se on ihmismielelle parhainta sekä henkistä että hengellistä harjoitusta. Meidän on kuitenkin varottava jumaloimasta järkeä, joka on inhimillisten heikkouksien ja puutteellisuuksien alainen. Ellemme halua Raamatun jäävän meille käsittämättömäksi, niin ettemme ymmärrä selvimpiäkään totuuksia, meidän täytyy omata pienen lapsen yksinkertaisuus ja usko, olla valmiit oppimaan ja pyytämään Pyhän Hengen apua. Tunteen Jumalan viisaudesta ja voimasta ja meidän kykenemättömyydestämme käsittää hänen suuruuttaan tulisi herättää meissä nöyryyttä, ja meidän tulisi pyhällä kunnioituksella avata hänen sanansa, kuten astuisimme hänen eteensä. Kun tulemme Raamatun ääreen, järjen täytyy tunnustaa itseään suurempi arvovalta, ja mielen ja älyn tulee taipua suuren »MINÄ OLEN» edessä.

Voimme edistyä tosi hengellisessä tiedossa vain käsittämällä oman pienuutemme ja täydellisen riippuvaisuutemme Jumalasta, mutta kaikki, jotka oppivaisin ja rukoilevin mielin tulevat Raamatun luo tutkimaan sen lausuntoja Jumalan sanana, tulevat saamaan jumalallista valoa. On monia vaikeilta ja hämäriltä näyttäviä kohtia, jotka Jumala tekee selviksi ja yksinkertaisiksi niille, jotka näin koettavat niitä ymmärtää.

Joskus käy niin, että älyllisesti lahjakkaat henkilöt, jotka ovat saaneet kasvatusta ja sivistystä, eivät voi käsittää jotakin raamatunkohtaa, kun taas toiset, jotka eivät ole saaneet koulusivistystä, joiden ymmärrys tuntuu heikolta ja mieli kehittymättömältä, käsittävät sen merkityksen, saaden voimaa ja lohdutusta siitä, minkä edelliset selittävät olevan hämärää tai minkä he sivuuttavat merkityksettömänä. Miksi on näin? Minulle on selitetty, etteivät jälkimmäiset nojaa omaan ymmärrykseensä. He menevät valon Lähteen luo, joka on innoittanut Raamatun, ja nöyriin

sydämin pyytävät Jumalalta viisautta, ja he saavat sitä. Vakavan etsijän löydettävänä on suuria totuuden aarteita. Kristus kuvasi totuutta peltoon kätkeettynä aarteena. Se ei ole aivan pinnalla, vaan meidän täytyy kaivaa sitä. Mutta onnistuuko meidän löytää se, ei riipu niinkään paljon käsityskyvystämme kuin sydämen nöyryydestä ja siitä uskosta, jolla tartumme jumalalliseen apuun.

Ilman Pyhän Hengen apua olemme aina taipuvaisia vääristelemään Raamattua tai tulkitsemaan sitä väärin. Monet lukevat Raamattua niin, ettei se hyödytä mitään, vaan monissa tapauksissa siitä on suoranaista vahinkoa. Kun Jumalan sana avataan ilman kunnioitusta ja rukousta, kun ajatukset ja tunteet eivät kohdistu Jumalaan tai ole sopusoinnussa hänen tahtonsa kanssa, epäilykset pimittävät mielen, ja itse Raamatun tutkiminen vahvistaa epäuskoa. Vihollinen valtaa ajatukset ja tuo mieleen selityksiä, jotka eivät ole oikeita.

Elleivät ihmiset sanoissaan ja teoissaan koeta olla sopusoinnussa Jumalan kanssa, niin olkoot he miten oppineita tahansa, he ovat taipuvaisia erehtymään Raamatun ymmärtämisessä, eikä ole turvallista luottaa heidän selityksiinsä. Jos todella pyrimme tekemään Jumalan tahdon, Pyhä Henki tekee hänen sanansa ohjeet elämän periaatteiksi kirjoittaen ne sydämen tauluun. Ja vain ne, jotka seuraavat jo annettua valoa, voivat toivoa saavansa Hengeltä lisää valaistusta. Tämä esiintyy selvästi Kristuksen sanoissa: »Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän tietämään, onko tämä oppi Jumalasta.»

Niiltä, jotka etsivät Raamatusta ristiriitaisuuksia, puuttuu hengellistä terävä järkisyyttä. Aivan selvissä ja yksinkertaisissa asioissa he kierolla katsomustavallaan näkevät monia epäilyn ja epäuskon aiheita. Mutta päinvastoin on niiden laita, jotka kunnioittaen suhtautuvat Jumalan sanaan, koettaen oppia tuntemaan hänen tahtonsa voidakseen noudattaa sitä. Heidät valtaa kunnioitus ja ihmetys heidän mietiskellessään ilmaistujen totuuksien puhtautta ja ylevyyttä. Yhtäläisyydet etsivät toisiaan, antavat arvoa toisilleen. Pyhyys liittyy pyhyyteen, usko uskoon. Nöyrälle sydämelle ja vilpittömälle, etsivälle mielelle Raamattu on täynnä valoa ja tietoa. Ne, jotka tässä hengessä tulevat Raamatun luo, pääsevät apostolien ja profeettain seuraan. Heidän henkensä muuttuu Kristuksen Hengen kaltaiseksi, ja he haluavat tulla yhdeksi hänen kanssaan.

Monet luulevat, että heillä on vastuu Raamatun jokaisen näennäisen

ristiriidan selittämisestä, jotta he voisivat vastata epäilijöiden ja epäuskoisten viisasteluihin. Mutta koettaessaan selittää sitä, minkä he käsittävät vain epätäydellisesi, he ovat vaarassa hämmentää toisten ajatukset sellaisiinkin kohtiin nähden, jotka ovat selviä ja helposti ymmärrettäviä. Tällaista meidän ei tule tehdä. Meidän ei myöskään tule valittaa, että tällaisia vaikeuksia on olemassa, vaan ottaa ne vastaan, koska Jumala viisaudessaan on ne antanut. Meidän velvollisuutemme on vastaanottaa hänen sanansa, joka on selvä jokaisessa kohdassa, mikä koskee sielun pelastusta, ja soveltaa sen periaatteita omaan elämäämme, opettaen niitä toisille sekä sanoin että esimerkein. Näin käy maailmalle ilmeiseksi, että meillä on yhteys Jumalan kanssa ja että luotamme ehdottomasti hänen sanaansa. Hurskas elämä, jossa päivittäin ilmenee puhtautta, nöyryyttä ja epäitsekästä rakkautta, tulee olemaan elävänä esimerkkinä Jumalan sanan opetuksista, ja se tulee todistamaan Raamatun puolesta tavalla, jota harvat voivat vastustaa. Tämä tulee osoittautumaan mitä tehokkaimmaksi esteeksi vallitsevalle taipumukselle skeptisismiin ja epäuskoon.

Uskon kautta meidän on katsottava tulevaisuuteen ja tartuttava Jumalan lupaukseen, että ymmärryksemme tulee kasvamaan, kun inhimilliset kyvyt liittyvät jumalallisiin ja kaikki sielunkyvyt pääsevät välittömään kosketukseen valon Lähteen kanssa. Voimme iloita siitä, että kaikki, mikä Jumalan kaitsemuksessa on meistä näyttänyt sekavalta, silloin selviää, vaikeasti ymmärrettävät asiat saavat selityksensä, ja siellä, missä rajallinen mielemme näki vain sekaannusta ja epäselvyyttä, näemme täydellisintä ja kauneinta sopusointua. Apostoli Paavali sanoo: »Sillä nyt näemme kuin kuvastimesta, arvoituksen tavoin, mutta silloin näemme kasvoista kasvoihin; nyt minä tunnen vaillinaisesti, mutta silloin minä olen tunteva täydellisesti, niin kuin minut itsenikin täydellisesti tunnetaan.»

Pietari kehottaa veljiään: »Kasvaka Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa.» Milloin Jumalan kansa kasvaa armossa, se oppii aina selvemmin ymmärtämään hänen sanaansa. Se näkee uutta valoa ja kauneutta sen pyhissä totuuksissa. Tämä on pitänyt paikkansa seurakunnan historiassa kaikkina aikoina, ja niin tulee olemaan loppuun asti. Mutta kun todellinen hengellinen elämä surkastuu, niin edistymisen totuuden tuntemisessa pyrkii seisahtumaan. Ihmiset ovat tyytyväisiä siihen valoon, mitä he jo ovat Jumalan sanasta saaneet, ja he

varoittavat tutkimasta enää Jumalan sanaa. Heistä tulee taantumuksellisia, ja he koettavat välttää kaikkea keskustelua.

Sitä seikkaa, ettei Jumalan kansan keskuudessa esiinny ristiriitoja tai väittelyä, ei tulisi pitää ratkaisevana todistuksena siitä, että he pitävät kiinni oikeasta opista. On syytä pelätä, etteivät he voi oikein selvästi nähdä eroa totuuden ja valheen välillä. Kun Raamatun tutkiminen ei enää herätä mitään uusia kysymyksiä, kun ei enää synny mitään erilaisia käsityksiä, jotka panisivat ihmiset itse tutkimaan Raamattua varmistuakseen siitä, että heillä on totuus, tulee nykyaikana, kuten muinoinkin, olemaan monia, jotka pitävät kiinni perimätiedosta eivätkä oikein tiedä, ketä he palvelevat.

Minulle on näytetty, että monet, jotka tunnustavat tuntevensa nykyisen totuuden, eivät tiedä, mitä he uskovat. He eivät käsitä uskonsa perusteita. He eivät anna oikeata arvoa nykyisenä aikana suoritettavalle työlle. Kun koetusaika tulee, niin monet, jotka nyt saarnaavat toisille, tulevat huomaamaan, tutkiessaan omaa asemaansa, että on monia asioita, joille he eivät voi esittää mitään tyydyttävää perustetta. He eivät käsitä suurta tietämättömyyttään, ennen kuin näin joutuvat koetukselle. Ja seurakunnassa on monia, jotka pitävät itsestään selvänä, että he ymmärtävät, mitä he uskovat, mutta he eivät tunne omaa heikkouttaan, ennen kuin syntyy ristiriitoja. Kun he joutuvat eroon niistä, joilla on sama usko, ja heidän on pakko yksin tehdä selkoa uskostaan, he tulevat olemaan hämmästyneitä nähdessään, miten sekava käsitys heillä on siitä, minkä he ovat vastaanottaneet totuutena. On varmaa, että kansamme keskuudessa on alettu luopua elävästä Jumalasta ja kääntyä ihmisiin sekä panna ihmisjärki jumalallisen viisauden tilalle.

Jumala tahtoo herättää kansaansa. Elleivät muut keinot auta, heidän keskuuteensa tulee harhaoppeja, jotka seulovat heitä erottaen akanat nisuista. Jumala käskee kaikkia, jotka uskovat hänen sanansa, heräämään unesta. Kallisarvoinen, juuri tälle ajalle sopiva valo on koittanut. Se on Raamatun totuus, joka osoittaa meitä uhkaavat vaarat. Tämän valon tulisi johtaa meitä ahkerasti tutkimaan Raamattua ja tarkoin harkitsemaan missä asemassa olemme. Jumala toivoisi, että koko totuuden perustuksia tarkoin ja kestävästi tutkittaisiin, rukoillen ja paastoten. Uskovien ei tulisi tyytyä otaksumiin ja epätäsmällisiin käsityksiin siitä, mitä totuus on. Heidän uskonsa täytyy lujasti perustua Jumalan sanalle, niin että kun koetusten ajat tulevat ja heidät viedään hallitusmiesten eteen vastaamaan

uskostaan, he voisivat sävyisyydellä ja pelolla tehdä selkoa heissä olevan toivon perustuksesta.

Harkitkaa, punnitkaa ja pohtikaa. Aineiden, joita esitämme maailmalle, täytyy meille itsellemme olla elävä todellisuus. On tärkeätä, että puolustaessamme niitä oppeja, joita pidämme perustavina uskonkappaleina, emme koskaan esitä väitteitä, jotka eivät ole täysin luotettavia. Niillä voimme tukkia vastustajan suun, mutta ne eivät ole kunniaksi totuudelle. Meidän tulee esittää luotettavia väitteitä, jotka eivät vain vaienna vastustajiamme, vaan myös kestävät tarkimmankin tutkimuksen. Niillä, jotka ovat harjaantuneet väittelijöiksi, on suuri vaara, etteivät he käsittele Jumalan sanaa oikein. Kohdatessamme vastustajan meidän tulisi vakavasti pyrkiä esittämään aineemme sillä tavoin, että hänessä syntyisi vakaumus, sen sijaan että koettaisimme vain herättää luottamusta uskoviin.

Olkoon ihminen älyllisesti miten pitkällä tahansa, hän ei saa hetkeäkään ajatella, ettei hänen tarvitse jatkuvasti perinpohjin tutkia Raamattua saadakseen enemmän valoa. Kansana meitä kutsutaan henkilökohtaisesti tutkimaan ennustuksia. Meidän täytyy innokkaasti tarkata nähdäksemme jokaisen valonsäteen, jonka Jumala lähettää meille. Meidän on tavoitettava totuuden ensimmäiset säteet, ja kun rukoillen tutkimme, saamme kirkkaampaa valoa, jota voimme viedä toisille.

Kun Jumalan kansa on levossa ja tyytyväinen nykyiseen valoon, voimme olla varmat, ettei Jumalan suosio lepää heidän yllään. Hän tahtoisi heidän aina liikkuvan eteenpäin ja vastaanottavan sen yhä lisääntyvän valon, joka heille loistaa. Jumalaa ei miellytä seurakunnan nykyinen asenne. Sen keskuudessa ilmenee itseluottamusta, joka johtaa ihmiset siihen, etteivät he tunne tarvitsevansa lisää totuutta ja suurempaa valoa. Me elämme ajassa, jolloin saatana on toiminnassa oikealla puolellamme ja vasemmalla, edessämme ja takanamme, ja kuitenkin me kansana nukumme. Jumala toivoo äänen kuuluvan, joka herättäisi hänen kansansa toimintaan.

Sen sijaan että avattaisiin sielu vastaanottamaan valonsäteitä taivaasta, jotkut toimivat päinvastaiseen suuntaan. Sekä lehdistössä että saarnatuolista on esitetty Raamatun innoituksesta käsityksiä, joita ei Jumalan Henki eikä sana voi hyväksyä. Varmaa on, ettei ainoakaan ihmisen tai ihmisryhmän tulisi ryhtyä esittämään käsityksiä näin tärkeästä

aineesta saamatta tuekseen sanoja »näin sanoo Herra». Ja kun ihmiset inhimillisine heikkouksineen, suuremmassa tai pienemmässä määrin ympäristön vaikutuksen alaisina, omaten perittyjä tai hankittuja taipumuksia, jotka eivät suinkaan tee heitä viisaiksi tai hurskaiksi, asettavat Jumalan sanan kyseenalaiseksi ja ryhtyvät arvostelemaan, mikä on jumalallista ja mikä inhimillistä, he toimivat ilman Jumalan neuvoa. Herra ei siunaa sellaista työtä. Se vaikuttaa tuhoisasti sekä siihen, joka sitä suorittaa, että niihin, jotka pitävät sitä Jumalan työnä. Jumalallisesta innoituksesta esitetyt käsitykset ovat monen mielessä herättäneet epäuskoa. Kuolevaiset ihmiset ahtaine, lyhytnäköisine käsityksineen tuntevat olevansa päteviä arvostelemaan Raamattua sanoen: »Tämä kohta on tarpeellinen, mutta tuo ei ole, eikä ole innoitettu.»

Kristus ei opettanut mitään sellaista Vanhasta Testamentista, ainoasta osasta Raamattua, jonka hänen aikansa ihmiset omistivat. Hänen opetustensa tarkoitus oli suunnata heidän ajatuksensa Vanhaan Testamenttiin ja luoda kirkkaampaa valoa siellä esitettyihin suuriin aiheisiin. Pitkät ajat Israelin kansa oli ollut erossa Jumalasta, ja he olivat kadottaneet näkyvistään ne kalliit totuudet, jotka hän oli heille antanut. Nämä totuudet oli kätkeyty taikauskoihin muotoihin ja menoihin, jotka salasivat niiden tosi merkityksen. Kristus tuli poistamaan sen kuonan, joka oli himmentänyt niiden loiston. Hän asetti ne kalliina jalokivinä uusiin kehyksiin. Hän osoitti, että hän ei suinkaan pitänyt vähäarvoisena vanhojen, tuttujen totuuksien toistamista, vaan tuli saadakseen ne esiintymään todellisessa voimassaan ja kauneudessaan, jonka ihanuutta hänen aikansa ihmiset eivät milloinkaan olleet käsittäneet. Ollen itse näiden ilmaistujen totuuksien alkuunpanija hän saattoi paljastaa ihmisille niiden todellisen merkityksen ja vapauttaa ne vääristä tulkinnoista ja teorioista, jotka johtajien omaksumina soveltuivat heidän omaan pyhittymättömään tilaansa, heidän hengellisyyden ja Jumalan rakkauden puutteeseensa. Hän poisti sen, mikä oli riistänyt näiltä totuuksilta niiden elinvoiman, ja antoi ne takaisin maailmalle alkuperäisessä puhtaudessaan ja voimassaan.

Jos meissä on Kristuksen Henki ja me olemme hänen työvereitaan, meidän on jatkettava työtä, jota hän tuli tekemään. Tavat, perinteet ja väärät opit ovat jälleen himmentäneet Raamatun totuudet. Vallalla olevan teologian erheelliset opit ovat tehneet tuhansista epäilijöitä ja epäuskoisia. Jotkin erehdykset ja ristiriidat, joita monet väittävät Raamatun opeiksi,

ovat todellisuudessa Raamatun väärä tulkintoja, jotka on omaksuttu paavinvallan pimeinä aikoina. Suuret joukot on johdettu väärään käsitykseen Jumalasta, kuten juutalaisilla, jotka olivat aikansa erehdysten ja perinteiden harhaan johtamia, oli väärä käsitys Kristuksesta. »Jos he olisivat hänet tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet.» Meidän tehtävämme on ilmaista maailmalle Jumalan todellinen luonne. Sen sijaan, että arvostelemme Raamattua, koettakaamme sanoin ja esimerkein esittää maailmalle sen pyhiä, elämää antavia totuuksia, »julistaaksemme sen täydellisyyksiä, joka on pimeydestä kutsunut meidät ihmeelliseen valoosaan».

Paha, joka vähitellen on hiipinyt keskuuteemme, on huomaamatta johtanut sekä yksilöt että seurakunnat pois Jumalan kunnioittamisesta ja sulkenut pois voiman, jonka hän haluaisi heille antaa.

Veljet ja sisaret, antakaamme Jumalan sanan olla sellaisena kuin se on. Älköön ihmisviisaus saako vähentää yhdenkään raamatunlauseen voimaa. Ilmestyskirjan vakavan julistuksen tulisi varoittaa meitä sellaisesta. Mestarin nimessä pyydän sinua: »Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa.» T. s. 12-23.

Miten vaikeudet tulee kohdata?

”Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja.” 2. Tim. 3:1.

Päivästä toiseen näemme selvemmin, että aika, jossa elämme on tosi vaikea ja tämä todistaa siitä, että loppu on lähellä. Koetusaikamme on loppuvaiheessa ja viimeiset koetukset ovat kaikkein vaikeimmat. Tärkeä kysymys on miten meidän tulee kohdata ne vaikeudet, ongelmat ja koetukset?

Rauhallisesti

Raamatussa paras esimerkki, jota meidän tulee seurata on meidän Vapahtajamme. Miten Hän kohtasi vaikeudet ja kiusaukset?

“Ja itse hän oli peräkeulassa ja nukkui nojaten päänaluseen. Ja he herättivät hänet ja sanoivat hänelle: "Opettaja, etkö välitä siitä, että me hukumme?" Ja herättyään hän nuhteli tuulta ja sanoi järvelle: "Vaikene, ole hiljaa." Niin tuuli asettui, ja tuli aivan tyven.” Mark. 4:38, 39.

Kun Jeesus pyysi opetuslapsia lähtemään toiselle rannalle nousi järvellä kova myrsky. Tämä myrsky, jonka he kokivat, Jumalan sanan mukaan oli todella kova. Kalastajina ollessaan he eivät olleet kokeneet koskaan aikaisemmin tällaista myrskyä. Heille tuli todellinen hätä kun näkivät, että aallot olivat niin korkeita ja vettä alkoi tulla veneeseen. Kaikesta huolimatta Jeesus nukkui rauhallisesti peräkeulassa. Kun opetuslapset hädissään ja peloissaan herättivät Hänet toivoen, että Hän voi auttaa heitä tässä vaaratilanteessa, Hän ei pelästynyt, eikä hätäntynyt, vaikka näki, että tämä myrsky oli ylitse pääsemätön. Miksi Vapahtajamme kohtasi vaikeudet rauhallisesti? Koska Hän oli yhteydessä Isän kanssa ja luotti Häneen.

Kun kohtaamme vaikeudet rauhallisesti luottaen Jumalaan, silloin Hän ohjaa meitä eteenpäin ja antaa meille viisautta toimiaksemme oikein. Kun ihminen pysyy rauhallisena kaikki toiminnot kehossamme toimivat normaalisti ja Pyhä Henki voi vaikuttaa ajatuksiimme ja antaa meille sanat, jotka meidän pitää sanoa sinä hetkenä, kun meitä kiusataan ja koetellaan.

Jeesus sanoo: “Rauhan minä jätän teille: minun rauhani - sen minä annan teille. En minä anna teille, niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö.” Joh. 14:27. Vaikka kokisimme minkäläisen myrskyn uskomme matkan varrella, Vapahtajamme on luvannut meille rauhaa. Kun uskova säilyttää taivaallisen rauhan sydämessään, silloin hän ajatellee ja harkitsee sanojansa milloin ja mitä on sopiva sanoa, että hänen sanansa voisivat olla lohduttavia ja rakentavia. Silloin Jumalan avulla ihmisellä on mahdollista kontrolloida sanojansa niin, ettei mikään “rietas puhe” (Ef. 4:29.) lähde heidän suustaan, vaan puhe on aina “suolalla höystettyä” (Kol. 4:6). Herra meitä auttakoon siihen.

Kärsivällisyydessä

“Tässä on pyhien kärsivällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja

Jeesuksen uskon.” Ilm. 14:12.

Kärsivällisyys on yksi tärkeimmistä merkeistä Jumalan viimeiselle kansalle. Ilman kärsivällisyyttä, emme voi kestää koetuksissa ja vaikeuksissa. Elämme kahdennella kymmenennellä ensimmäisellä vuosisadalla, kun elämä on kiireisempi kuin koskaan aikaisemmin. Nykyisin jokainen on tottunut saamaan kaiken mitä haluaa melkein heti, mutta Jumalan lasten pitää juuri tänä aikana harjoittaa kärsivällisyyttä. Job ei olisi kestänyt koetuksessa, jos hänellä ei olisi ollut kärsivällisyyttä. Äkkipikaisuudella ei voi täyttää Jumalan tahtoa, silloin sielunvihollinen hallitsee ihmisen mieltä ja johdattaa hänet syntiin.

Kärsivällisyys on kristillisen luonteen yksi perusominaisuus. Ilman sitä ei voi tapahtua hengellistä kasvua. Apostolin Pietarin kautta taivaallinen Mestari ilmoittaa: “Niin pyrkikää juuri sen tähden kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne avuja, avuissa ymmärtäväisyyttä, ymmärtäväisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalisuutta, jumalisuudessa veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta. Sillä jos teillä on nämä ja ne yhä enenevät, niin ne eivät salli teidän olla toimettomia eikä hedelmättömiä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa.” 2. Piet. 1:5-8. Että voisimme harjoittaa kaikkia näitä ominaisuuksia, me tarvitsemme kärsivällisyyttä ja kestävyyttä, joita voimme saada ainoastaan Jeesukselta. Sen vuoksi meidän tulee päivittäin pyytää Hänen läsnäoloansa ja vaikutustansa elämäämme ja työskennellä yhdessä Hänen kanssaan luonteemme rakentamiseksi.

Ilman kärsivällisyyttä emme jaksakaan odottaa, että Herra ratkaisee ongelmamme ja usein ryhdymme toimimaan, ennen kuin Jumala on puuttanut asiaan ja antanut meille ohjeita. Aabraham ja Saara eivät odottaneet kärsivällisesti Jumalan lupauksen täyttymistä oikean uskon perilliseen ja itse alkoivat toimimaan, niin tulos oli hyvin katkera - Ismaelin syntyminen, josta tuli islamin uskon kantaisä, katkera vihollinen kristinuskolle. Ratkaistessamme vaikeuksiamme ja ongelmiamme ilman kärsivällisyyttä aiheutamme itsellemme lisää kärsimystä ja harmia, jotka voivat olla joskus hyvinkin kauaskantoisia.

Joosef osoitti kärsivällisyyttä ja pitkämielisyyttä koetuksissa ja tulokset olivat ihmeelliset, hänestä tuli koko Egyptin maan hallitsija ja pelasti

kansan nälkäkuolemalta ja Jumalan nimi kirkastui. Herra meitä auttakoon, että kohtaisimme vaikeudet ja koetukset kärsivällisyydellä Joosefin tavoin, jotta Jumalan nimi kirkastuisi elämässämme.

Ymmärtäväisyydellä

“Sen tähden taivasten valtakunta on verrattava kuninkaaseen, joka vaati palvelijoiltaan tiliä. Ja kun hän rupesi tilintekoon, tuotiin hänen eteensä eräs, joka oli hänelle velkaa kymmentuhatta leiviskää. Mutta kun tällä ei ollut, millä maksaa, niin hänen herransa määräsi myytäväksi hänet ja hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaikki, mitä hänellä oli, ja velan maksettavaksi. Silloin palvelija lankesi maahan ja rukoili häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan sinulle kaikki.' Niin herran kävi sääliksi sitä palvelijaa, ja hän päästi hänet ja antoi hänelle velan anteeksi. Mutta mentyään ulos se palvelija tapasi erään kanssapalvelijoistaan, joka oli hänelle velkaa sata denaria; ja hän tarttui häneen, kuristi häntä kurkusta ja sanoi: 'Maksa, minkä olet velkaa.' Niin hänen kanssapalvelijansa lankesi maahan ja pyysi häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan sinulle.' Mutta hän ei tahtonut, vaan meni ja heitti hänet vankeuteen, kunnes hän maksaisi velkansa. Kun nyt hänen kanssapalvelijansa näkivät, mitä tapahtui, tulivat he kovin murheellisiksi ja menivät ja ilmoittivat herrallensa kaiken, mitä oli tapahtunut. Silloin hänen herransa kutsui hänet eteensä ja sanoi hänelle: 'Sinä paha palvelija! Minä annoin sinulle anteeksi kaiken sen velan, koska sitä minulta pyysit; eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa kanssapalvelijaasi, niin kuin minäkin sinua armahdin?' Ja hänen herransa vihastui ja antoi hänet vanginvartijain käsiin, kunnes hän maksaisi kaiken, minkä oli hänelle velkaa. Näin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi." Matt. 18:23-35.

Ratkoessamme vaikeuksia meidän pitää aina muistaa, että Jeesus antaa syntimme anteeksi, jos olemme valmiit antamaan toisillemme anteeksi, kun teemme väärin. Jumalan sana opettaa meille, että olisimme armahtavia toisillemme ja osoittaisimme ymmärrystä. Auttaessamme lähimmäistä hänen vaikeuksissaan, meidän tulee laittaa itsemme hänen asemaansa, että voisimme käsittää miltä hänestä tuntuu, sellaisessa tilanteessa. Tällaista käyttäytymistä Vapahtajamme osoitti, kun oli maan päällä ja meidän tulee seurata Hänen esimerkkiänsä. Silloin meidän olisi

helpompi ymmärtää toinen toistamme ja kasvaa yhdessä.

Taivaallinen Opettaja sanoi: “Sen tähden, kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille; sillä tämä on laki ja profeetat.” Matt. 7:12. Tämä on kultainen sääntö meille ja Jumala auttakoon, että muistaisimme aina sitä. Meistä tuntuu hyvältä kun ihmiset rakastavat meitä - tehkäämme sama heillekin. Meistä tuntuu hyvältä kun ihmiset ovat ystävällisiä meille - osoittakaamme heillekin ystävällisyyttä. Tuntuu hyvältä kun meitä autetaan - tehkäämme samoin heille. Tuntuu hyvältä kun Jumalan sanan neuvon (Rom. 12:10) mukaan meitä kunnioitetaan - tehkäämme sama heille.

Apostoli Paavalin neuvoo meitä: “Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä; ja ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen.” Gal. 6:1. Silloin kun haluamme hengellisesti auttaa toista ihmistä, pitää ensiksi valmistautua siihen, rukoilla paljon ja pyytää Jumalalta viisautta, että kaikessa tapahtuisi Jumalan tahto. Meidän tulee toimia ymmärtäväisyydellä ja myötämielisyydellä, saadaksemme tämän henkilön luottamuksen ja hän olisi vakuuttunut, että todella haluamme auttaa häntä, eikä sormella osoittaa vain hänen virheitänsä, auttamatta häntä pääsemään ongelmistaan ulos. Apostoli sanoi myös, “...ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen.” Siis meidän pitää olla hyvin varovaisia ettemme tekisi samanlaisia virheitä tai syntejä kuin tämä henkilö. Langeta kiusaukseen tarkoittaa, ettemme lähtisi kertomaan tämän henkilön virheistä tai synneistä toisille ihmisille. Sen vuoksi apostoli sanoo: “ole varuillasi.”

Jeesuksen antama neuvo on: „Mutta jos veljesi rikkoo sinua vastaan, niin mene ja nuhtele häntä kahdenkesken; jos hän sinua kuulee, niin olet voittanut veljesi.” Matt. 18:15.

Nöyryydessä

“Pilkkaajille hänkin on pilkallinen, mutta nöyrylle hän antaa armon.” Sananl. 3:34. Meidän tulee kohdata vaikeuksia nöyryydessä. Vain nöyrä ihminen voi ottaa kaikki vaikeudet vastaan kuin Jumalan kädestä ja alistuu Hänen tahtoonsa. Jumala antaa armoa ja menestystä jokaiselle, joka nöyrtyen lähtee ratkaisemaan lähimmäisen ongelmia. Nöyrä ihminen on valmis ottamaan neuvoja vastaan ja elää sovussa kaikkien kanssa.

Eräs kuuluisa henkilö sanoi: “Kun minä kuolen, puoli maailma kuolee ja kun minun vaimoni kuolee, koko maailma on jo kuollut.” Jos katsomme itsemme niin tärkeäksi ja korvaamattomaksi, siinä ei ole nöyryyttä. Meidän pitää muistaa, että ihminen voi tulla ylpeäksi myöskin omasta nöyryydestään ja ylenkatsoa kaikkia muita ihmisiä. Sielun vihollinen on hyvin taitava johdattamaan ihmisiä tällaiseen ja meidän tulee valvoa, ettei näin tapahtuisi.

Jakeessa oli sanottu myös: “pilkkaajille hänkin on pilkallinen.” Ihminen joskus on taipuvainen halveksimaan ja pilkkaamaan toisia ihmisiä. Tämä on väärin. Emme voi missään tapauksessa auta toista ihmistä uskon tiellä halveksien häntä. Heikkoja ihmisiä voimme lähestyä ja auttaa ainoastaan, kun tulemme alas oma minän valtaistuimelta ja istumme heidän viereensä. Meidän pitää muistaa, että Jeesus on vuodattanut kalliin verensä jokaisen ihmisen puolesta.

Jumalalta tuleva viisaus

“Mutta jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, niin se hänelle annetaan.” Jaak. 1:5. Meidän ei tule luottaa omaan viisauteemme ja kykyymme vaikeuksista selviytymisessä ja ongelmien ratkaisemisessa. Jumalan antama viisaus johdattaa meitä miettimään asioita syvemmin ja Hänen sanansa valossa ja seurata Jeesuksen esimerkkiä ja oppia Raamatullisista uskollisista miehistä.

Viisaus, joka tulee ylhäältä opettaa meitä olemaan sopuisia eikä riidellä mistään asioista. Sielunvihollinen on toimimassa entistä tehokkaammin kylvään erimielisyyttä ja riitaa ja sillä tavoin aiheuttaa sekaannusta ja eripuraisuutta. Taivaasta tuleva Viisaus opettaa meitä pysymään nöyränä ja ettei meissä itessämme ei ole mitään, olemme vain maan tomua. Hyvin kuuluisa tiedemies sanoi: “Minä tiedän, että en tiedä mitään.” Vain Jeesuksen kädessä voimme olla välikappaleita, joiden kautta Hän voi kirkastaa nimensä täällä maan päällä.

Viisas Salomo sai ratkaista oikealla tavalla äitien riidan siitä, kenen lapsi on se, joka jäi eloon (1. Kun. 3:24-27). Meidän tulee ratkaista ongelmat ja vaikeudet aina Jumalan sanan perusteella. Etsiä sieltä

esimerkkiä ja tehdä niiden mukaan, mikäli jostakin asiasta ei löydy selvää vastausta, meidän tulee pysyä vaii.

Jeesus antoi oikean vastauksen, kun fariseukset kiusaten kysyivät Häneltä: "Onko luvallista antaa keisarille veroa vai ei? Tuleeko meidän antaa vai ei?" Mutta hän tiesi heidän ulkokultaisuutensa ja sanoi heille: "Miksi kiusaatte minua? Tuokaa denari minun nähdäkseni." Niin he toivat. Ja hän sanoi heille: "Kenen kuva ja päällekirjoitus tämä on?" He vastasivat hänelle: "Keisarin." Jeesus sanoi heille: "Antakaa keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on." Ja he ihmettelivät häntä suuresti." Mark. 12:14-17

Taivaallinen Opettaja tietää mihinkä tahansa tilanteeseen oikean ratkaisun, sen vuoksi meidän tulee pyytää viisautta Häneltä ja Hänen johdatustansa vaikeuksien ratkaisemiseen. Auttakoon Hän meitä siinä. Aamen.

Teidän veljenne Vladimire Marinov

Herra kutsui Aadamia: Missä olet?

Tämä on ensimmäinen esimerkki siitä, kun Jumala kutsuu syntistä maan päällä, ensimmäinen kerta kun syntinen herätetään parannukseen. Herra aloittaa murskaamalla hänet, sillä sanoissa: Missä olet? Kuuluu, kuten Luther sanoo, lain ääni omalle tunnolle, eli lain tarkoitus ja päämäärä saada syntinen vakuuttuneeksi langenneesta ja onnettomasta tilastaan. Mikään luotu ei ole näkymätön Herralle, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua Hänen silmiensä edessä, ja kun Herra kuitenkin huutaa: Adam, missä olet? Niin tällä Hän tahtoo sanoa: "Nyt minä tulen etsimään sinua. Tule nyt esiin ja vastaa minulle: Mikä sinusta on tullut? Missä on nyt se ihana Jumalan kuva, jonka tuli vallita maan päällä?"

Ajatteletko sinä että minä en näe sinua? Sinä haluat piiloutua minulta, mutta mihin sinä joudut?" Tätä kaikkea sisälsi Herran kysymys. Sen tähden Adam tuli heti esiin ja alkoi selittää asiaa. Kuule tässä nyt tätä

kutsuvaa ääntä . Tätä huutoa: Missä olet? Tämän tulee kuulemaan jokainen syntinen. Tämä ensimmäinen esimerkki koskee kaikkia maailman aikoja ja kaikkia Adamin lapsia.

Ensinnäkin se on isällinen huuto uskoville, jos he erehtyvät. Jopa pienet lapset voivat usein tuntea sisäisen äänen sanovan heille heidän tehdessään jotakin paha: Mitä olet tehnyt? ... niin kauan kun omantunnon ääntä ei ole tukahdutettu ja heidän korviansa suljettu turhamaisuudella ja huveilla.

Uskovat saavat erikoisesti kuulla päivittäin tätä loputtonta huutoa: Missä olet? Jos he esimerkiksi ovat tehneet syntiä, niin heti kuuluu vakava ääni: Missä olet? Mitä olet tehnyt? Tai kun ovat joutuneet kevytmielisten joukkoon, ovat heikkoudessaan tai ihmispelossa osallistuneet kevytmieliseen keskusteluun tai jollain tavalla, kieltäneet Herransa, saavat he Pietarin tavoin Herraltaan läpätunkevan katseen, joka sanoo heidän sisimmässään: Missä olet? Mitä olet tehnyt?

Tämä kaikki on ystävän lyöntejä, joilla Hän kehottaa meitä parannukseen, kokemus, joka on arvokkaampi kaikkia maailman aarteita ja kultaa. Voi sitä kristittyä, joka ei sisimmässään enää näe näitä katseita, eikä kuule tätä huutoa.

Toiseksi se on herätyshuuto hengellisesti kuolleille, jotka elävät ilman Jumalaa maailmassa. Keskellä syntiä, huveja ja nautintoja kuulevat he usein sisimmässään äänen: ”Missä olet, ei kaikki ole hyvin, sillä sinä tarvitset kääntymystä ja parannusta.” He tunnustavat kerran kääntyessään, että kuinka usein he ovat kuulleet sen äänen ja että Herra on heitä etsinyt ja kuinka usein tämä vei heidän ilonsa synnissä ja erikoisesti ”päivän viiletessä” huvien loputtua. Joutuessaan yksinäisyyteen ja yön lepoon, on tämä sisäinen ääni huutanut heille: Missä olet? Tai kuullessaan saarnan tai Raamatun paikan tai ehtoolliselle mennessään ja astuessaan Herran kasvojen eteen, on ääni varoittanut heitä heidän synneistään sekä tarpeellisesta parannuksestaan: ”Missä olet? Aika kuluu, milloin olet tekävä parannuksen?” Joka ei ole täydellisesti kääntynyt ja tullut Jumalan luokse, tietäköön, että kerran hänen täytyy ilmestyä Jumalan kasvojen eteen tahtoi hän sitä tai ei, niin kerran, joko tässä ajassa tai iankaikkisuudessa on jokainen ihminen kuuleva tuon huudon niin että se tunkee läpi luiden ja ytimien: Missä olet? Mitä olet

tehnyt? On mahdotonta, että syntinen voisi väistää Kaikkivaltiaan Pyhän Jumalan. Sen tähden, älä ole liian varma itsestäsi. Jumala viivyyttää rangaistustaan, Hän vaikenee ikään kuin Hän ei näkisikään syntejäsi, mutta kerran olet kuuleva Hänen äänensä.

Tämä koskee kuten olemme sanoneet, kaikkia aikoja ja kaikkia Aadamin lapsia. Jokaisen täytyy tulla esiin selvittämään syntejään joko tässä elämässä tai tulevassa. Kaikki olemme syntisiä, tässä ei ole mitään eroa. Jos meidät sen mukaan tuomittaisiin, ei yksikään liha pelastuisi. Ero on vain siinä, että toiset pysyvät poissa Herrasta, eivät tule Hänen luokseen armon ajassa, etsien ja vastaanottaen armoa. Kristus sanoo: ”Tämä on tuomio, että valo on tullut maailmaan, mutta ihmiset rakastavat enemmän pimeyttä kuin valoa, sillä heidän tekonsa ovat pahat.” Jos tulemme valoon ja selvitämme syntimme Jumalan kanssa, niin silloin tulee kaikki hyväksi, vaikka olisimme olleet pahimmat syntiset, niin kuin Herra sanoi: Tulkaa käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi: vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villan valkeiksi.” Niin myöskin Kristus sanoo, että kun kuningas kutsui palvelijansa tilille ja yksi tuli esiin, jolla oli velkaa kymmenentuhatta leiviskää, niin hän sai kuitenkin heti velkansa anteeksi kun hän vaipui polvilleen ja rukoili. Niin Herra tahtoo menetellä meidän kanssamme kutsuessaan meidät tilille. Saakoon Herra Kaikkivaltias meitä auttaa ja siunata kun se päivä tulee. Aamen!

Veljenne O. Ihala .

Kristus kuoli sinunkin puolestasi

“Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä” oikein sanoo profeetta Jesaja. Jes. 53:3. Ylenkatsottuja ja pilkattuja ovat myös muut Jumalan palvelijat. Mutta Hän oli kaikkein ylenkatsotuin ja hyljätyin. Niin kuin Hänelle on tehty, ei kenenkään muun kanssa on niin menetelty.

Jeesus seisoo korkean neuvoston kuulusteltavana ja he antavat lausunnon: "Hän on vikapää kuolemaan." Matt. 26:66. Silloin papit ja ylipapit tuli ylimielisiksi: “Silloin he sylkivät häntä silmille ja löivät häntä

nyrkillä kasvoihin; ja toiset sivalsivat häntä poskelle ja sanoivat: "Profetoi meille, Kristus, kuka se on, joka sinua löi." Matt. 26:67-68.

Jos roomalaiset sotilaat olisivat tehneet sitä, ehkä se olisi voitu ymmärtää, mutta nämä olivat kansan hengellisiä arvohenkilöitä, he olivat lain puolustajia, uskonnon edustajia! Ja he tulivat niin ylimielisiksi, että löivät ja sylkivät Häntä kasvoille. Jos papit tekivät tällaista, onko sitten ihme, että sotilaatkin osoittivat vihansa Hänelle? Kun Pilatus antoi Hänet heidän käsiinsä, että he ruoskivat Häntä, miten armottomasti he suorittivat tämän tehtävän! Psalmissa 129:3 on sanottu: "Kyntäjät ovat minun selkääni kyntäneet ja vetäneet pitkät vaot." Mikä pelto - Jumalan Pojan selkä. Pitkiä, vertavuotavia uria tekivät ruoskaniskut. Pian iho on rikkinäinen, selkä silpoutuneena - verenvuotavina haavoina! Vuotava veri toi tahroja paikalle, jossa Jumalan Karitsa seisoi ylenkatsottuna ja hyljättynä! Sotilaat alensivat Häntä vielä enemmän. "Silloin maaherran sotamiehet veivät Jeesuksen mukanaan palatsiin ja keräsivät hänen ympärilleen koko sotilasjoukon. Ja he riisuivat hänet ja panivat hänen päällensä tulipunaisen vaipan ja väänsivät orjantappuroista kruunun, panivat sen hänen päähänsä ja ruovon hänen oikeaan käteensä, polvistuivat hänen eteensä ja pilkkasivat häntä ja sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas!" Matt. 27:27-29.

Kun he tällä tavalla huvittivat itseään aikansa, he sylkivät Häntä kasvoihin, ottivat ruovon Hänen kädestään ja löivät sillä Häntä päähän, painaakseen orjantappura kruunun syvään Hänen otsaansa. Verta juoksi haavoista, joita orjantappurat pistivät. Sylki vuotaa Hänen kasvoistaan alas, joka on turvoksissa lyönneistä. Ylenkatsottu ja hyljätty.

Sitten Hän riippuu ristillä, melkein alasti, altistunut häpeään, tuomittu ja kielletty. Onko Hänen vastustajansa nyt tyytyväisiä? Nyt he saivat tahtonsa lävitse! Yhä vielä he halveksivat Häntä. Eivät voi vieläkään jättää Häntä rauhaan. Siellä on ylimmäiset papit, jotka eivät huoli nyt käyttäytymisestään etsien teloituspaikkaa, siellä seisoo he pilkkaavat kirjanoppineiden ja vanhempien kanssa sanoilla: "Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin kuningas; astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen. Hän on luottanut Jumalaan; vapahtakoon nyt Jumala hänet, jos on häneen mielistynyt; sillä hän on sanonut: 'Minä olen Jumalan Poika.'" Matt. 27:42, 43.

Vieläkään Häntä ei jätetä rauhaan, vaikka Hän riippuu verenvuotavana ja kuolevana, luettuna ryövärien joukkoon. Yleensä kun joku tekee

kuolemaa ollaan hiljaa. Täällä ei. Yritetään helpottaa kuolevan viimeisiä hetkiä. Pyyhitään kylmä hiki pois otsasta, kastellaan kuivuneet huulet, laitetaan tyynty paremmin - täällä ei tehty näin. Hän oli kaikkien ylenkatsottuna ja hyljättynä, Hän oli niin halveksittu, että ihmiset peittivät kasvonsa Häneltä.

“Kipujen mies ja sairauden tuttava“, Profeetta Jesaja luvussa 53:3 sanoo. Mutta vielä suurempi ja vielä syvempi kuin ruumiillinen kipu on hengellinen, myötätunto köyhän ja sokean kansan kanssa heidän sokeiden johtajiensa kanssa. Siinä on kärsimys, kaikkein suurin kipu, että vihollinen pimensi Hänen katseensa Isäänsä, että ensimmäistä kertaa Hän ei voinut nähdä Isäänsä. Tämä on sielun tuskaa, tämä on pelkoa.

Tämä tapahtuu ristillä! Katso kipujen Mies Hänen kärsimyksensä tuskassa, naulittuna ristiin, miten Hänen sielunsa tuntee sinun syntisi kirouksen, miten taistelussa huutaa: “Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?” Matt. 27:46

Se on eräs ristiinnaulittu, jota me seuramme. Hän kertoi omillaan kaikki etukäteen: Jos maailma vihaa minua, niin se vihaa teitäkin: “Ei ole opetuslapsi opettajaansa parempi...” Matt. 10:24. Hänen sanansa on totinen myös nykyisinkin kristittyjen kohdalla.

Se joka kääntyy Jeesuksen puoleen, hän saa kokea halveksimista ja pilkkaamista. Häntä ylenkatsotaan, pilkataan ja vainotaan. Monille tämä on este. He ovat vakuuttuneita, että Jeesus on totuus ja elämä. Mutta he pelkäävät ihmisten pilkkaamista ja ihmisten puheita. Jos he katsoisivat Häntä vain kerran Hänen häpeässään ja tekisivät itselleen selväksi: “Tämä hän teki minun edestäni!” Jos heille tulisi selväksi: “Hän antoi elämänsä minun edestäni, että minä häpäisisin pelkuruuteni ihmisistä. Onko Hänen ylenkatsomisensa ja häpeänsä esteenä sinulle olla Hänen kansansa?”

Eräs skotlantilainen rikas äiti lähti parivaljakolla kaupunkiin kauppaan ainoan tyttärensä kanssa. Hän ohjasi itse hänen rohkeaa ja turvallista parivaljakkoaan. Kaupan kohdalla hän luovutti ohjaketit tyttärelle ja meni sisälle. Räjähdyksen johdosta hevoset pelästyivät ja lähtivät äkkiä liikkeelle. Raivoisassa juoksussa ne riensivät katua pitkin. Siellä työskenteli mies eräällä louhoksella. Hän näki kaukaa vaunun lapsen kanssa ja arvasi vaaran, niin hän juoksi hevosten eteen ja hän loukkaantui kuolettavasti, mutta hevoset pysähtyivät. Lapsi on pelastettu. Puolikuollut

haavoittunut mies vietiin hänen lähellä olevaan taloonsa. Pian tuli hengästynyt äiti kaupungilta sinne ja löysi iloisen lapsensa pelastuneena, ymmärsi mitä oli tapahtunut syvästi liikuttuneena nousi vaunuunsa ja lähti kotiin. Voimattomana mies, joka perheensä läsnä ollessa makasi kuolemaisillaan, heräsi silloin tällöin ja kysyi: ”Eikö rouva tule?” Päivä meni ja yö meni ohi, toinen päivä alkoi. Aina uudelleen sama kysymys: ”Eikö rouva tule?” Seuraavana päivänä mies nukkui pois. Hän odotti kuullakseen kiitos-sanat rouvalta, koska hän uhrasi elämänsä, perheensä onnen, uhrasi kaikki, pelastaakseen hänen lapsensa, joka oli korvaamaton ja arvokas hänelle. Oi, hän odotti turhaan. Tämän naisen sydän oli niin itsekäs, että hän ei kysynyt lapsen pelastajaa. Tämä oli kova isku sille miehelle. Eikö totta? Se oli hirveän kova - mutta älä tuomitse liian aikaisin!

Sinunkin puolestasi on tullut eräs, joka antoi kaikkensa, pelastaakseen sinut.

Sinun edestäsi Eräs suurissa tuskissaan vuodatti verensä. Koska Hän halusi pelastaa sinut, Jeesus suostui ristin kuolemaan ja Hän odotti, että tulet Hänen jalkojansa juureen kiittääksesi Häntä. Hän odotti kauan nähdäkseen tuletko; päivästä päivään, vuodesta vuoteen, etkö sinä ole sitä ajatellut. Sinä jätit suuren Pelastajasi ja Armahtajasi odottamaan tähän päivään asti. Kuinka kauan Hänen pitää odottaa sinua? Aika menee ohi, aika, jolla sinä voit tulla Jeesuksen luokse ja kiittää Häntä.

”Kiittäen Isää, joka on tehnyt teidät soveliaiksi olemaan osalliset siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa, häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan. Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen.” Kol. 1:12-14.

“Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana.” Jes. 53:4. Hänen maallisen elämän aikana jo Hän kantoi ihmisten sairaudet. Matteus kertoo meille siitä 8 luvussa 16 jakeessa, miten paljon riivaajia ja sairaita tuotiin Jeesuksen luokse. Hän ajoi riivaajan henget ja teki kaikki sairaudet terveeksi. “Että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetta Esaiaan kautta, joka sanoo: ”Hän otti päällensä meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme.”” Matt. 8:17.

Auttavalla ja salaperäisellä tavalla sairaudet, joista Jeesus vapautti ihmiset otti ne päällensä. Tämän näemme naisen kohdalla, jolla oli verenvuototauti, joka vaivalla lähestyi Häntä ja kosketti Hänen pukunsa helmaa. Silloin Jeesus kysyi: “”Kuka koski minun vaatteisiini?”” Opetuslapset ihmettelivät tätä kysymystä, koska joka puolella ihmiset tungeksivat Hänen ympärillään. Mutta Hän tunsi, että sairaan kosketuksesta, Häneltä lähti voimaa. Parantaakseen hänet, piti antaa omasta voimasta hänelle. Ihmeellinen Lääkäri, joka jakaa voimaa ja ottaa sairaudet päällensä! Mutta ei ole pelkästään erilaisia sairauksia, joita Jeesus otti päällensä, Hän poisti pahuuden juurinen. Kaikkien sairauksien suurin juuri on synti. Tästä juuresta kaikki sairaudet ja kivut ovat kasvaneet. Niin kauan, kun syntiä ei ollut maailmassa, ei ollut kipuja, eikä kärsimystä ja kuolemaa. Kipujen Herra, kuoleman katkeruus, kaikki nämä tulivat maailmaan synnin seurauksena. Sen vuoksi Jeesus ei parantunut ainoastaan sairautta, vaan hän teki perusteellisen työn: Hän otti syntimme päällensä! Minkälaisen kuorman Hän kantoi!

Mieti miten paljon olet lisännyt lastia tähän kuormaan!

Onko sinulla jo tietoa, että myös sinun syntisi oli kuormassa, joka painoi Häntä alas? Katso Häntä miten Hän makaa Getsemanessa kasvoillaan! Miten Hänen hikensä kuin veripisarot putoavat maahan! Se on synnin kuorma, joka painoi Hänen hartioillaan. Kuuntele miten Hän huutaa: ””Isäni, jos mahdollista on, niin menköön minulta pois tämä malja;” Matt. 26:39. Se oli synnin kuorma, joka painoi Häntä, siinä oli myös minun ja sinun synnit!

Niin kuin ylimmäinen pappi suurena sovituspäivänä siirtää Israelin kansan synnit syntipukille, joka sitten vietiin erämaahan, niin Jumala siirsi kaikki syntimme Hänen päälleen. Jeesus uhrattiin Jumalan Karitsana, joka kantoi maailman synnit, niin kuin kirjaimellisesti on sanottu: Hän kantoi niitä niin kuin luumme 1. Piet. kirjeessä 2:24. ””itse kantoi meidän syntimme” ruumiissansa ristinpuuhun.” Sinne niitä laitettiin, siellä niitä jätettiin. Siellä pelastus on täytetty!

Hän kantoi! Sen vuoksi sanon sinulle: Jos Hän kantoi niitä, sinun ei tarvitse enää kantaa niitä. Jos Hän otti ne pois, silloin sinun ei tarvitse enää vetää niitä. Silloin saat hengittää vapaana synnin kuormasta! Silloin

sinun tulee kiittää Häntä siitä, mitä Hän teki!

Silloin sinun kuuluu antautua Hänelle, sillä Hän antoi itsensä sinun puolestasi. Eikö koko maailman pidä mennä täynnä kiittollisuutta Golgatan ristin juureen. ”...totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä...” Jes. 53:4. Kyllä tätä pitää miettiä, mutta - kiittämättömyys on maailman vastaus. Kun Jeesus puhdisti kymmenen spitaalista ihmistä, silloin vain yksi tuli takaisin ja kiitti. Luuk. 17:15, 16.

Jeesus kantoi koko maailman synnit - ja missä on kiittollisuus? Miten pieni on niiden lukumäärä, jotka ovat tulleet sanomaan Hänelle: ”Kiitän Sinua Jeesus, rakas Ystäväni koko sydämestäni kuolemasi tuskista, joiden kautta tarkoittit hyvää minulle!”

Suuri joukko menee välinpitämättömänä Jumalan Karitsan ohi, ajattelemattomasti, jopa pilkaten ja nauraen. Tämän profeetta näki etukäteen. Sen vuoksi hän kirjoittaa: ”...Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana.” Jes. 53:4. Kyllä, sen vuoksi Israel piti ja pitää Häntä tänäänkin: kansan Pettäjänä, joka sai Jumalan tuomion Golgatalla, ristillä kärsi rangaistuksen häpeästä, jonka hän toi Israelin kansalle.

Minkälaisena sinä pidät Häntä?

Pidätkö Häntä sellaisena, jonka Jumala tuomitsi? Tai tiedätkö sen: että ”meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä.” Kuka on syyllinen?

”Mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.” Jes. 53:5.

Mitä sitten Jeesus on tehnyt, että Hänen kanssaan meneteltiin niin häpeällisesti? Haavoitettuna ja lyötynä Hän riippui ristillä. Hänet tuomittiin. Hänet karkotettiin. Mitä pahaa Hän sitten on tehnyt? Haluamme kysyä Hänen vastustajilta; jotka voisivat sanoa meille.

Haluamme kysyä Rooman maaherralta, joka lausui Hänelle tuomion.

Hän tietäisi, miksi tämä mies oli syyllinen. ”Pilatus mitä sinä tiedät Jeesuksesta?” Ja hän vastaa: minä en ”löydä hänessä yhtäkään syytä.” Joh. 19:4, 5.; Luuk. 23:4. Sitten hän pyysi tuomaan hänelle vettä ”ja pesi kätensä kansan nähden ja sanoi: ”Viaton olen minä tämän miehen vereen” Matt. 27:24.

Minkä tuomiolausunnan Jeesuksesta antoi Procula maaherran vaimo, pakanallinen roomalainen? Hän lähetti puolisolonsa sanoman ja käski sanoa hänelle: ””Älä puutu siihen vanhurskaaseen mieheen, sillä minä olen tänä yönä unessa paljon kärsinyt hänen tähtensä.” Matt. 27:19. ”Vanhurskaaseen mieheen” - on hänen tuomionsa.

Juudas sanoisi meille mitä Jeesus on tehnyt. Hän kavalsi Hänet. Hän myi Hänet vihollisille kolmella kymmenellä hopearahalla. ”Juudas mitä sinä ajattelet Jeesuksesta?”

””Minä tein synnin, kun kavalsin viattoman veren.”, hän itkien sanoisi. Sitten hän menee epäillen tästä teosta ja hirttää itsensä. Matt. 27:5. ”Viattoman veren” sanoi Juudas.

Sadanpäämies joka suoritti teloituksen, ehkä hän tiesi, miksi Jeesus on tuomittu. Sadanpäämies sanoo: ””Totisesti tämä oli Jumalan Poika.” Matt. 27:54.

Tämä on Hänen vihollisensa ja teloittajansa tuomiolausunto. ”Kuka teistä voi näyttää minut syyppääksi syntiin?” - ei kukaan. Joh. 8:46.

Ylimmäinen pappikaan ei voinut. Koska mitä hän sanoi: ”Oletko sinä Kristus, Jumalan Poika.” Matt. 26:63, eikö tämä ollut selvä totuus? Hän ei tehnyt kenellekään paha. Hänen suustaan ei koskaan löydetty petosta. Maaherra tiesi, että Jeesus oli syytön, kuitenkin juutalaisten pelosta hän tuomitsi Hänet. Tätä kutsutaan oikeus murhaksi, kun syytön tuomitaan ja rangaistaan. Mutta Jeesuksen kuolema oli toki jotakin muuta kuin oikeusmurha, epäoikeusmurha. Profeetta sanoo meille: ”Mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.” Jes. 53:5. Tämä on Hänen kärsimyksensä ja kuolemansa oikea syy: ”Meidän tähtemme”.

Kapteeni Peter Jensen makasi vaikeasti sairaana omissa hytissään muutaman päivän ja näytti siltä, että hän ei saavuttaisi satamaa. Eräänä

päivänä hän sanoi hänen vieressään olevalle ruorimiehille, joka vastasi laivan kulusta sillä hetkellä: ”Minun loppuni on tulossa, tiedän etten saavuta satamaa, mutta miten saavutan toisen sataman siellä ylhäällä? Oi, auttakaa minua! Sanokaa minulle, miten minun pitää tehdä, etten joutuisi kadotukseen!” ”Kapteeni” ruorimies sanoi, sitä minä en tiedä. ”Minä en ole ajatellut sitä. Minä olen elänyt oikeudenmukaisesti ja täyttänyt velvollisuuteni, en ole ajatellut Jumalaa enkä sellaisia asioita.” ”Niin lähettäkää minulle seuraava ruorimies”, kapteeni käski. Tämä tuli, mutta hänkään ei voinut tyynnyttää kapteenin pelkoa. Ammattimiehiä toinen toisensa jälkeen kutsuttiin, mutta kukaan ei voinut näyttää pelastuksen tietä kuolevaiselle. Vain ohjaamon poika ei ollut käynyt vielä kapteenin hytissä, mutta kapteeni käski kutsua hänetkin. ”Karl Müller onko sinulla äiti kotona? Kyllä totta on, herra kapteeni!” Onko hän hurskas nainen? Onko hän opettanut sinua rukoilemaan. Kyllä, näin on, herra kapteeni, hän teki sen. Ja kun lähdin kotoa, hän lahjoitti minulle Raamatun ja ...” ”Onko sinulla Raamattu täällä poika?” kapteeni keskeytti hänet. Kyllä, näin on, herra kapteeni. Ja minun piti luvata äidilleni lukea siitä päivittäin.” Hae Raamattusi tänne ja lue minulle siitä jotakin, joka auttaisi, kun ihminen tekee kuolemaa.” Karl haki Raamattunsa ja avasi Jesaja 53 luvun ja alkoi lukea, mutta kun tuli viidennen jakeen kohdalle, hän pysähtyi. ”Herra kapteeni”, hän kysyi ”pitäkö minun lukea tämä jae sillä tavalla kuin äitini opetti minulle?” ”Kyllä, tee se.” Sitten Karl Müller luki eteenpäin: ”Mutta hän on haavoitettu Karl Müllerin rikkomuksensa tähden, runneltu Karl Müllerin pahain tekojensa tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että Karl Müllerilla rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta Karl Müller on parantunut.”

”Odota!” kapteeni huusi ja innostui, tämä on se mitä minä tarvitsen! Lue jae uudelleen, mutta laita minun nimeni, sinun nimesi tilalle. Karl luki: ”Mutta hän on haavoitettu Peter Jensenin tähden.” Ja kapteeni sai parantumisensa näissä sanoissa, lohdutuksen ”ja hänen haavainsa kautta Peter Jensen on parantunut”, kapteeni saapui rauhan satamaan.

Mene Jeesuksen luokse tuhlaajapojan lailla, tuo kaikki syyllisyytesi ja kirouksesi mukana, anna koko elämäsi Jeesukselle

Kerro Hänelle kaikki ja ole vakuuttunut siitä että, Hänen luonaan on parantuminen sinun koko elämällesi. Kun silmäsi avautuvat ja tutustut Jeesukseen, miten Hän kantoi rangaistuksesi ristillä, miten Hän otti kaiken

syntivelkasi päällensä, silloin ihmetellen huutaisit: ”Tätä en ole ajattelut!”

”Mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat.” 1. Kor. 2:9.

Kun antaudut Jeesuksen käsiin, sinun tulee katsoa Häntä kasvoista kasvoihin Hänen ihmeellisessä armossa. Silloin sinä tulet laulamaan ikuista riemu- ja kiitoslaulua siitä, mitä Herra on ja mitä Hänen rakkautensa on tehnyt sinulle, mitä et ole ollenkaan ajatellut.

Jeesus on kuollut minun ja sinun tähtesi. Siksi Hän odottaa rakkauttamme, kiitostamme ja antautumistamme! Kun toiset halveksivat ja kieltävät Hänet, silloin me haluamme pysyä uskollisena Hänelle! Silloin haluamme antaa sydämemme Hänelle ja pyhittää elämämme Hänelle! Emme halua unohtaa Häntä milloinkaan: ”Mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.” Jes. 53:5. Aamen.

Kurt Barath

Lähemmä Jeesusta!

Lähemmä, oi Jeesus, Sinua!

Lähemmä, jos vaikka kaita tie

Lähemmä Sä vedä minua!

Yönkin varjoin kautta minut vie!

Lähemmä kuin ennen aina va`n!

Mit' on tarvis, Herra, tee se vaan,

Lähemmä, oi Herra, ainiain!

Lähemmä jos saat mun saapumaan!

Lähemmä vaikk' olis risti vaan

Lähemmä vain yhä haavojas

Joka Sinuun aina uudestaan

Ja kun kerran laulan taivaassas

Minut sitoopi ja solmeaa,

Uhkuu sydän samaa säveltä:

ynnä yhä maasta irroitaa!

Sua, Jeesus, Sua lähemmä!

Olavi-Veli

Jaana - sisaren kokemuksia lähetystyössä

toinen osa

Jaana - sisaren uskovan äidin rukoukset ovat kantaneet ihmeellisesti ja antaneet voimia lähetyslehtien myynnissä. Hän teki uskonratkaisunsa täysikäiseksi tultuaan ja aloitti nuorukaisena lähetyslehtien myyntityön.. Aluksi ei ollut oikein rohkeutta. Varmasti äiti rukoili tyttärellensä voimia ja rohkeutta. Jaana - sisko kertoo sokeasta iäkkäästä miehestä, joka opetti hänet lähetyslehtiä myymään. ”Mentiin taloihin vaan, vaikka aluksi ei ollut rohkeuttakaan”. Äiti on ollut jo kauan pois tästä elämästä, mutta rohkaiseva Sanan kylvö on tuottanut ihania tuloksia. Myös rohkaisijoita on ollut aina sukulaisissa asti. Tähän asti Taivaan Isä on antanut terveyttä ja voimia hänelle. Muistathan sinäkin rukoilla lähetystyön ja Jaana - siskon puolesta!

Jaana - sisar on iloisesti ja ystävällisesti vienyt ilosanomaa eteenpäin. Hänelle on vieläpä lehtien ostamisen jälkeen useasti toivotettu monenlaisia toivotuksia, kuten Jumalan Siunausta ja menestystä lähetystyössä ja rohkaistaan sanomalla, että ”teet arvokasta työtä”, sekä ajankohtaisia toivotuksia kuten hyvää ystävänpäivää. Ystävällisyys on tullut moninkertaisesti takaisin. Mennessään huonekaluliikkeeseen tarjoamaan lähetyslehteä, häntä kehoitettiin menemään huonekaluliikkeen omistajalle tarjoamaan lehteä, jonka omistaja osti. Kerros-, rivi- ja omakotitalojen lisäksi hän on saanut myytyä lähetyslehtiä mm. autokorjaamoon ja -kouluun, hammaslääkäriin vastaanotolle, mattomyyjälle, kampaamoon ja toimintakeskukseen. Kun ulkona on ollut paha ilma, se on saanut myös lehtiä ostamaan. Joku haluaa pelkästään kannattaa lähetystyötä ja ostaa lähetyslehden tai antaa vain rahan, eikä osta lehteä ollenkaan niin kuin se henkilö jolla oli lasitehdas. Kerran tuli vastaan mielenkiintoinen ostaja, hän sanoi: ”minun poikani on pappi, kyllä minä ostan sen lehden” vielä hän huolehti Jaana - sisaresta kun oli talvi aikaa ja sanoi että ”älä kylmetä itseäsi.” Aina lehden ostajallakaan ei ole rahoja ojentaa heti ja Jaana - sisar odottaa kärsivällisesti ostajaa, kun hän hakee rahansa kodistaan kauempaa. Joskus on hyvinkin iäkkäitä ostajia tai kenties ei löydy ihan juuri viittä euroa rahaa, mutta on silti kiinnostunut lehdestä. Joka paikassa Jaana - sisar tarjoaa evankeliumia

ihmisille. Kerran eräs nainen laittoi pakkasmittaria paikoilleen ja oli silti kiinnostunut ostamaan lehden. Kun on lähetysinto mielessä, niin kova pakkaneenkaan ei ole estänyt Jaana - sisaren lähtöä lehtiä myymään. Kerran jopa hänen sisarensakin oli huolissaan, kun hän ei tullut kovalla pakkasella ajoissa kotiin.

Jaana - sisar tarjoaa lähetyislehtiä Suomeen tulleille ulkomaisille ihmisille, kerran eräs tummaihoisen mies osti lähetyislehden. Eräässä konttorissa myöskin haluttiin kannattaa lähetystyötä. Jaana - sisar meni kotiin jossa oli kaksi naista ja ensimmäinen heistä ei ostanut lehteä, mutta toinen halusi ostaa lehden. Jopa kauneushoitolassa mukava rouva halusi ostaa lehden vaikka työt olivat vielä kesken, kuitenkin hän kävi ennen ostamista pesemässä ensin kätensä.

Jaana -sisar kirjoittaa useasti päiväkirjaansa, että hän on kovin iloinen kun on saanut myytyä lehtiä välillä enemmän ja välillä vähemmän. Joskus käy siten, että hänelle rakkaat ystävät soittavat juuri silloin, kun hän on myynyt lehtensä ja he saavat yhdessä iloita evankeliumin eteenpäin viemisestä. Jaana - sisko ei pelkää myy lähetyislehtiä tai jaa lentolehtisiä, hän lähettää ystävilleen myös CD - levyjä, joissa on hengellisiä lauluja joista ystävät ilahtuvat kovasti.

Pankissa pankkivirkailija katseli lehteä ja sanoi, että hän tykkää lukea hengellisiä lehtiä ja osti sen lehden. Hän vielä lupasi ottaa seurakuntaankin yhteyttä. Eikö tässä ole aihetta meillä sydämestämme rukoilla tämän työn ja työn eteenpäin viejän puolesta!!

Päiväkirjasta huokuu iloa tähän työhön. Jaana - sisaren ajatukset ovat usein kodeissa, joita hän piirtää päiväkirjaan ja ihmisistä, joita hän on saanut tavoittaa päivän aikana.

Hän on käyttänyt vapaa-aikaansa töiden jälkeen ja lomien aikana evankeliumin levittämiseen. Päiväkirjaan hän kirjoittaa ennen lähetystyöhön lähtöä, ”menen lähetystyöhön jos Jumala suo”. Kotiin palattuaan hän kertoo iloisesti päivän runsaita kokemuksia päiväkirjassaan: ”ensimmäisen lehden myin koruliikkeeseen, matka jatkui ja yhden nuoren naisen kodissa oli valkoinen kissa ja kun hän meni hakemaan rahaa, hänen täytyi laittaa väliovi kiinni, ettei kissa karkaa. Sitten yksi mies meinasi laittaa lehden taskuun, mutta sanoin, että se maksaa viisi euroa, kyllä minä haen sen rahan ja toivotti Jumalan

Siunausta. Eräs vanha nainenkin muisti hyvin missä hänellä on viisi euroa ja antoi sen Jaana - sisarelle ja toivotti Jumalan Siunausta.

Miten ihana päivä, paljon kokemuksia ja paljon Jumalan Siunaus toivotuksia!! Askeleet tuntuivat kevyiltä, kun oli päivän aloittanut ajatuksella ”menen lähetystyöhön jos Jumala suo”. Päiväkirjan loppuksi luki: ”Olin iloinen kun sain repun tyhjäksi”.

Jotkut kertovat huoliaankin Jaana - siskolle, kerran eräs henkilö oli ollut vaikeassa leikkauksessa, mutta sekään ei estänyt ostamasta lähetyslehteä. Päivän lopussa hän kirjoittaa päiväkirjaansa ”kiitos Herralle, Jumala on suojellut minua kaikista vaaroista” ja on piirtänyt kauniin kukkasen ja toivottanut hyvää viikonloppua. Ennen kuin lehti halutaan ostaa, joskus varmistetaan Jaana - siskolta seurakunta, jonka lehti se on. Joskus löytyy muitakin uskovaisia, jotka haluavat tutustua eri seurakuntien lähetyslehtiin. Välillä joku kysyy ensin, oliko hänellä lupaa myydä lehtiä ja Jaana - sisko sanoi kyllä ja näytti lähetysvaltakirjaa. Kerran iäkäs ihminen pyysi sisälle ja kertoi ensin selkäkipusairaudet kun oli ollut pihaa siivoamassa ja sitten vasta osti lehden.

”Ei ollut minulla hyvää päivää tänään lehtien kanssa, oli vähän huono päivä lehtien kanssa”, Jaana - sisko kirjoittaa. Joskus on kovasti koettelemuksia ja saa kulkea pitkään ja kysellä monilta ihmisiltä, haluavatko he ostaa lähetyslehden, kunnes työ jälleen alkaa menemään. Joskus sanotaan ettei ole rahaa, että tule toisella kerralla uudestaan. Joskus kesällä on niin kuuma, ettei Jaana - sisko viitsi lähteä lähetyslehtiä myymään..

Kerran eräs talonmies tuli Jaana - sisarta rappusissa vastaan ja heidän keskustelutuokionsa jälkeen Jaana - sisaren reppu oli jälleen tyhjä viimeisestä lähetyslehdestä. Kukat ja sydämet täyttivät Jaana - sisaren päiväkirjan jälleen ihanan lähetystyöpäivän jälkeen.

Eräs mies istui ulkona keinussa kun Jaana - sisko tarjosi lehteä. Hetken keskusteltuaan, hän kysyi Jaana - siskon työpaikasta. Mies kertoi, että on käynyt aina soittamassa vanhuksille lauluja.

Joskus joku arvostaa kovasti lehteä ja sanoo: ”Sinulla on hyvä lehti ja kauniita kuvia” ja haluaa ostaa lähetyslehden.

Välillä kysytään seurakunnan periaatteita, Jaana - sisko saa todistaa

sapatista ja terveysuudistuksesta. Toisinaan muistutetaan: ”Ethän tule enää samaan taloon, kun olet jo kerran myynyt minulle lehden”.

Aika ajoin tulee töistäkin yllätyksiä kun annetaan vapaapäivä, siitä Jaana - sisko riemastuu ja suunnittelee menevänsä silloin myymään lähetyislehtiä.

Lähetystyö on arvokasta ja sinun tehtäväsi on arvokas, kun muistat rukoilla työn ja työntekijöiden puolesta!

Merja - sisar

Lähetysmatkalla Venäjällä

- Ilmoituksia -

Vuosijuhlat Suomessa 24-26.8.2012

Pääkonferenssin juhlat Johannesburgissa, Etelä-Afrikassa 11-15.7.2012.

Nuorisopatteja

Pääaihe: “Kasvatuksen peruseriaatteita”

2. Kor. 3:18.

“Kasvatus ja maailman pelastaminen”

7.4.2012

“Israelin kasvatus”

5.5.2012

“Profeettakoulut”

2.6.2012

Sydämellisesti tervetuloa!

KEVÄTJUHLAT SUOMESSÄ

"GOD ÄR HERREN, EN TILLYFKT PÅ NÖDENS DAG, HAN KÄNNER DEM SOM FLYK HILL. HONORER. 17

KEVÄTJUHLAT RUOTSISSÄ